

която може да отвори вратата на човѣка за Царството Божие. Значи, нѣщата, които сж казани въ Евангелието, иматъ свой вжтрешенъ смисълъ. Ако ги разглеждате буквально, непременно ще изпаднете въ известни погрѣшки. Запримѣрь, казано е, че човѣкъ е създаденъ по образъ и подобие Божие. Въпрѣки това, ние виждаме, че човѣкъ не прилича на Бога. Де седи това подобие, за което се говори въ Писанието? Подобие то се заключава въ ума и сърцето на човѣка, по които той се отличава отъ останалитѣ животни. Чрезъ ума и сърцето си човѣкъ има възможность да бжде проводникъ на Божиитѣ мисли и чувства. По този начинъ той е проводникъ сжщевременно и на ангелскитѣ мисли и чувства, затова и ангелитѣ го обичатъ. Отъ друга страна, човѣкъ е връзка между ангелитѣ и животнитѣ, затова и животнитѣ го обичатъ. Значи, чрезъ чувствата си човѣкъ се свързва съ животнитѣ, а чрезъ интелигентността, чрезъ ума си — съ ангелитѣ.

„Направилъ си го малко нѣщо по-долень отъ ангелитѣ.“ Какъвъ трѣбва да бжде човѣкъ, за да отговори на това положение? Той трѣбва да бжде честень, добъръ, справедливъ и високо благородень. Една бедна, но красива и много интелигентна мома отивала често при двама велики художници да имъ позира. Когато излизала отъ ателието на първия художникъ, очитѣ ѝ били всѣкога насълзени. Когато излизала отъ ателието на втория художникъ, лицето ѝ винаги било свѣтло, съ тихо, спокойно изражение. Питамъ: защо красивата мома не излизала и отъ двамата художници съ едно и сжщо разположение? Влиянията на тия художници били различни. Когато красивата мома позирала на първия художникъ, той винаги изисквалъ отъ нея да бжде гола. Като отивала при втория художникъ, той ѝ казалъ: Когато идвашъ при мене да ми позирашъ, азъ искамъ да се обличашъ съ най-хубавитѣ си дрехи. Защо тия двама художници имали различни изисквания отъ момата? Когато човѣкъ разкрива недостатѣцитѣ на своитѣ братя и сестри, не е ли той сжщиятъ онзи художникъ, който иска момата да му позира гола? Да разкривашъ неджзитѣ на хората, това значи да рисувашъ тѣхната голота. Да изправяшъ неджзитѣ на хората, това значи да ги обличашъ въ най-хубавитѣ имъ дрехи. Тѣй щото, ако искате хората да ви се радватъ и да ви обичатъ, бждете като втория художникъ, който рисува човѣка, облѣченъ въ най-хубавитѣ си дрехи, както Богъ го е създадъ. Тѣй трѣбва